

RAVIMI OMADUSTE KOKKUVÕTE

1. VETERINAARRAVIMI NIMETUS

Cronyxin, 50 mg/ml süstelahus veistele, hobustele ja sigadele

2. KVALITATIIVNE JA KVANTITATIIVNE KOOSTIS

Üks ml sisaldab:

Toimeained:

Fluniksiin (fluniksiinmeglumiinina) 50 mg
(vastab 83 mg fluniksiinmeglumiinile)

Abiained:

Abiainete ja muude koostisosade kvalitatiivne koostis	Kvantitatiivne koostis, kui see teave on oluline veterinaarravimi nõuetekohaseks manustamiseks
Fenool	5,0 mg
Naatriumformaldehüüdsulfoksülaad	2,2 mg
Propüleenglükool	207,2 mg
Dinaatriumedetaat	
Naatriumhüdroksiid (pH reguleerimiseks)	
Vesinikkloriidhape (pH reguleerimiseks)	
Süstevesi	

Selge värvitu kuni helekollane ilma nähtavate osakesteta lahus.

3. KLIINILISED ANDMED

3.1 Loomaliigid

Veis, hobune ja siga.

3.2 Näidustused loomaliigiti

Veised

Veiste hingamisteede haiguste, endotokseemia ja ägeda mastiidi täiendav ravi.
Luu- ja lihaskonna häiretega seotud ägeda põletiku ja valu leevendamine.
Operatsioonijärgse valu vähendamine pärast nudistamist alla 9 nädala vanustel vasikatel.

Hobused

Luu- ja lihaskonna häiretega seotud ägeda põletiku ja valu leevendamine.
Koolikutega seotud vistseraalse valu leevendamine.
Seedetrakti verevarustuse halvenemist põhjustavatest operatsioonijärgsetest või meditsiinilistest seisunditest või haigustest tingitud või nendega seotud endotokseemia täiendav ravi.
Palaviku alandamine.

Sead

Sigade hingamisteede haiguste täiendav ravi.
Poegimisjärgse düsgalaktia (mastiit-metriit-agalaktia) sündroomi täiendav ravi emistel.
Luu- ja lihaskonna häiretega seotud ägeda põletiku ja valu leevendamine.
Operatsioonijärgse valu vähendamine pärast kastreerimist ja saba lõikamist imikpõrsastel.

3.3 Vastunäidustused

Mitte kasutada loomadel, kellel on südame-, maksa- või neeruhaigusi või kellel võib esineda seedetrakti haavandeid või veritsusi.

Mitte kasutada, kui esineb ülitundlikkust toimeaine või ravimi ükskõik milliste abianete suhtes.

Mitte kasutada vereloome või hemostaasi häirete korral.

Mitte kasutada iileusest põhjustatud koolikute ja sellega seotud dehüdreerumise korral.

3.4 Erihoiatused

Ei ole.

3.5 Ettevaatusabinõud

Ettevaatusabinõud ohutuks kasutamiseks loomaliikidel

Süstida aeglaselt, kuna propüleenglükooli sisalduse tõttu võivad tekkida šokiga seotud eluohtlikud sümptomid.

On teada, et mittesteroidsed põletikuvastased ravimid (MSPVRid) võivad tokolüütilise toime kaudu sünnitust edasi lükata, inhibeerides prostaglandiini, mis on olulised sünnituse algusest märku andmisel. Veterinaarravimi kasutamine vahetult pärast sünnitust võib häirida emaka involutsiooni ja lootekestade väljutamist, mille tagajärjeks on päramiste peetus.

Veterinaarravimi temperatuur peab olema lähedane kehatemperatuurile. Lõpetada süstimine kohe esimeste šoki sümptomite ilmnemisel ja vajadusel alustada šokiravi.

MSPVRide kasutamine hüpovoleemilistel või šokis loomadel peab toimuma vastavalt vastutava veterinaararsti poolt tehtud kasu-riski suhte hindamisel, kuna esineb neerutoksilisuse oht.

Kasutamine väga noortel (alla 6 nädala vanused veised ja hobused) ja vanadel loomadel võib kaasa tuua täiendavaid riske. Kui selline ravi on siiski vajalik, on näidustatud hoolikas kliiniline jälgimine. Tuleb kindlaks teha valu, põletiku või koolikute algpõhjus ja vajadusel samaaegselt manustada antibiootikume või vedelikravi.

MSPVRid võivad põhjustada fagotsütoosi pärssimist ja seetõttu tuleb bakteriaalsete infektsioonidega seotud põletikuliste seisundite raviks samaaegselt määrata sobiv antimikroobne ravi.

Ettevaatusabinõud veterinaarravimit loomale manustavale isikule

See veterinaarravim võib põhjustada ülitundlikkusreaktsioone (allergiat). Inimesed, kellel on teadaolev ülitundlikkus mittesteroidsete põletikuvastaste ravimite, nagu fluniksiini ja/või propüleenglükooli suhtes, peavad selle veterinaarravimiga kokkupuudet vältima. Ülitundlikkusreaktsioonide korral pöörduda arsti poole ja näidata pakendi infolehte või etiketti.

See veterinaarravim võib põhjustada naha ja silmade ärritust. Vältida kokkupuudet naha või silmadega. Pärast kasutamist pesta käed. Juhuslikul nahale sattumisel pesta kahjustatud piirkonda kohe rohke veega.

Juhuslikul silma sattumisel loputada silmi kohe rohke veega. Kui naha ja/või silmade ärritus püsib, pöörduda viivitamatult arsti poole ja näidata pakendi infolehte või etiketti.

Juhuslik iseendale süstimine võib põhjustada valu ja põletikku. Juhuslikul iseendale süstimisel pöörduda viivitamatult arsti poole ja näidata pakendi infolehte või etiketti.

Fluniksiini laboratoorsed uuringud on rottidel näidanud fetotoksilist toimet. Rasedad naised peavad veterinaarravimit kasutama väga ettevaatlikult, et vältida juhuslikku iseendale süstimist.

Ettevaatusabinõud keskkonna kaitseks

Fluniksiin on röövlindudele mürgine. Mitte manustada loomadele, kes võivad sattuda metsloomade toiduahelasse. Ravitud loomade surma või eutaneerimise korral tuleb tagada, et nende korjused ei oleks metsloomadele kättesaadavad.

3.6 Kõrvaltoimed

Veis:

Aeg-ajalt	Süstekoha reaktsioon (nt süstekoha ärritus ja süstekoha turse)
------------------	--

(1 kuni 10 loomal 1000-st ravitud loomast):	
Harv (1 kuni 10 loomal 10 000-st ravitud loomast):	Maksahäire Neeruhäire (nefroopaatia, papillaarne kroos) ¹
Väga harv (vähem kui 1 loomal 10 000-st ravitud loomast, kaasa arvatud üksikjuhud):	Anafülaksia (nt anafülaktiline šokk, hüperventilatsioon, krampid, kollaps, surm) ² Ataksia ² Vere ja lümfisüsteemi häired ³ , hemorraagia Seedetrakti häired (seedetrakti ärritus, seedetrakti haavandid, seedetrakti verejooks, iiveldus, veri väljaheites, kõhulahtisus) ¹ Sünnituse edasilükkumine ⁴ , surnultsünd ⁴ , päramiste peetus ⁵ Isutus

¹ Eriti hüpovoleemilistel ja hüpotensiivsetel loomadel.

² Pärast intravenooset manustamist. Esimeste sümptomite ilmnemisel tuleb manustamine viivitamatult lõpetada ja vajadusel alustada šokiravi.

³ Kõrvalekalded vereanalüüsis.

⁴ Tokolüütilise toime tõttu, mis tuleneb sünnituse algatamiseks vajalike prostaglandiinide sünteesi inhibeerimisest.

⁵ Kui ravimit kasutatakse sünnitusjärgsel perioodil.

Hobune:

Aeg-ajalt (1 kuni 10 loomal 1000-st ravitud loomast):	Süstekoha reaktsioon (nt süstekoha ärritus ja süstekoha turse)
Harv (1 kuni 10 loomal 10 000-st ravitud loomast):	Maksahäire Neeruhäire (nefroopaatia, papillaarne kroos) ¹
Väga harv (vähem kui 1 loomal 10 000-st ravitud loomast, kaasa arvatud üksikjuhud):	Anafülaksia (nt anafülaktiline šokk, hüperventilatsioon, krampid, kollaps, surm) ² Ataksia ² Vere ja lümfisüsteemi häired ³ , hemorraagia Seedetrakti häired (seedetrakti ärritus, seedetrakti haavandid, seedetrakti verejooks, iiveldus, veri väljaheites, kõhulahtisus) ¹ Sünnituse edasilükkumine ⁴ , surnultsünd ⁴ , päramiste peetus ⁵ Erutuvus ⁶ Lihasnõrkus ⁶ Isutus

¹ Eriti hüpovoleemilistel ja hüpotensiivsetel loomadel.

² Pärast intravenooset manustamist. Esimeste sümptomite ilmnemisel tuleb manustamine viivitamatult lõpetada ja vajadusel alustada šokiravi.

³ Kõrvalekalded vereanalüüsis.

⁴ Tokolüütilise toime tõttu, mis tuleneb sünnituse algatamiseks vajalike prostaglandiinide sünteesi inhibeerimisest.

⁵ Kui ravimit kasutatakse sünnitusjärgsel perioodil.

⁶ Võib tekkida juhuslikul intraarteriaalsel süstimisel.

Siga:

Aeg-ajalt (1 kuni 10 loomal 1000-st ravitud loomast):	Süstekoha reaktsioon (nt süstekoha naha värvuse muutus, süstekoha valu, süstekoha ärritus ja süstekoha turse) ¹
Harv (1 kuni 10 loomal 10 000-st ravitud loomast):	Maksahäire Neeruhäire (nefroopaatia, papillaarne kroos) ²
Väga harv	Anafülaksia (nt anafülaktiline šokk, hüperventilatsioon, krampid, kollaps, surm) ³ Ataksia ³

(vähem kui 1 loomal 10 000-st ravitud loomast, kaasa arvatud üksikjuhud):	Vere ja lümfisüsteemi häired ⁴ , hemorraagia Seedetrakti häired (seedetrakti ärritus, seedetrakti haavandid, seedetrakti verejooks, oksendamine, iiveldus, veri väljaheites, kõhulahtisus) ² Sünnituse edasilükkumine ⁵ , surnultsünd ⁵ , päramiste peetus ⁶ Isutus
---	---

¹ Taandub spontaanselt 14 päeva jooksul.

² Eriti hüpovoleemilistel ja hüpotensiivsetel loomadel.

³ Pärast intravenooset manustamist. Esimeste sümptomite ilmnemisel tuleb manustamine viivitamatult lõpetada ja vajadusel alustada šokiravi.

⁴ Kõrvalekalded vereanalüüsis.

⁵ Tokolüütilise toime tõttu, mis tuleneb sünnituse algatamiseks vajalike prostaglandiinide sünteesi inhibeerimisest.

⁶ Kui ravimit kasutatakse sünnitusjärgsel perioodil.

Kõrvaltoimetest teatamine on oluline. See võimaldab veterinaarravimi ohutuse pidevat jälgimist. Teatised tuleb eelistatavalt veterinaararsti kaudu saata müügiloa hoidjale või tema kohalikule esindajale või riikliku teavitussüsteemi kaudu riigi pädevale asutusele. Vastavad kontaktandmed on pakendi infolehes.

3.7 Kasutamine tiinuse, laktatsiooni või munemise perioodil

Tiinus

Veterinaarravimi ohutus tiinetel lehmadel ja emistel on tõestatud.

Veterinaarravimit ei tohi kasutada lehmadel ja emistel 48 tunni jooksul enne eeldatavat poegimist.

Veterinaarravimi ohutus tiinetel märadel ei ole tõestatud.

Mitte kasutada kogu tiinuse ajal.

Laboratoorsed uuringud rottidel on näidanud fluniksiini fetotoksilist toimet pärast intramuskulaarset manustamist maternotoksilistes annustes ning samuti tiinuse pikenemist.

Veterinaarravimit tohib esimese 36 tunni jooksul pärast sünnitust manustada ainult pärast vastutava veterinaararsti tehtud kasu-riski suhte hindamist ning ravitud loomi tuleb jälgida päramiste peetuse suhtes.

Sigivus

Veterinaarravimi ohutus sugupullidel, aretustäkkudel ja sugukultidel ei ole tõestatud.

Mitte kasutada sugupullidel, aretustäkkudel ja sugukultidel.

3.8 Koostoime teiste ravimitega ja muud koostoimed

Mitte manustada samaaegselt või 24 tunni jooksul teisi mittesteroidseid põletikuvastaseid ravimeid (MSPVRe). Mitte manustada samaaegselt kortikosteroide. Teiste MSPVRide või kortikosteroidide samaaegne kasutamine võib suurendada seedetrakti haavandite riski.

Mõned MSPVRid võivad olla tugevalt plasmavalkudega seondunud ja konkureerida teiste tugevalt seonduvate ravimitega, mis võivad põhjustada toksilist toimet.

Fluniksiin võib vähendada mõnede antihüpertensiivsete ravimite, näiteks diureetikumide, AKE inhibiitorite (angiotensiini konverteeriva ensüümi inhibiitorid) ja β -blokaatorite toimet, inhibeerides prostaglandiinide sünteesi.

Vältida tuleb potentsiaalselt nefrotoksiliste ravimite (nt aminoglükosiidantibiootikumide) samaaegset manustamist.

3.9 Manustamisviis ja annustamine

Veistel intramuskulaarne ja intravenoosne manustamine.

Sigadel intramuskulaarne manustamine.

Hobustel intravenoosne manustamine.

Veised

Veiste hingamisteede haiguste, endotokseemia ja ägeda mastiidi täiendav ravi ning luu- ja lihaskonna häiretega seotud ägeda põletiku ja valu leevendamine

2,2 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta (2 ml 45 kg kohta) üks kord ööpäevas intramuskulaarselt või intravenoosselt. Korrata vastavalt vajadusele 24-tunniste intervallidega kuni 3 järjestikust päeva. Intramuskulaarsel manustamisel, kui annuse maht ületab 8 ml, tuleb see jagada ja süstida kahte või kolme kohta. Kui on vaja süstida rohkem kui kolme kohta, tuleb kasutada intravenoosset manustamisviisi.

Operatsioonijärgse valu vähendamine alla 9 nädala vanustel vasikatel pärast nudistamist

Ühekordne intravenoosne manustamine 2,2 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta (2 ml 45 kg kohta) 15–20 minutit enne protseduuri.

Hobused

Luu- ja lihaskonna häiretega seotud ägeda põletiku ja valu leevendamine ning palaviku alandamine

1,1 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta (1 ml 45 kg kohta) üks kord ööpäevas kuni 5 järjestikusel päeval vastavalt kliinilisele ravivastusele.

Koolikutega seotud vistseraalse valu leevendamine

1,1 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta (1 ml 45 kg kohta). Koolikute kordumisel korrata manustamist üks või kaks korda.

Seedetrakti verevarustuse halvenemist põhjustavatest operatsioonijärgsetest või meditsiinilistest seisunditest või haigustest tingitud või nendega seotud endotokseemia täiendav ravi

0,25 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta iga 6–8 tunni järel või 1,1 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta üks kord ööpäevas kuni 5 järjestikusel päeval.

Sead

Sigade hingamisteede haiguste täiendav ravi, poegimisjärgse düsgalaktia (mastiit-metriit-agalaktia) sündroomi täiendav ravi emistel, luu- ja lihaskonna häiretega seotud ägeda põletiku ja valu leevendamine

2,2 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta (2 ml 45 kg kohta) üks kord ööpäevas kuni 3 järjestikusel päeval. Ühte süstekohta ei tohi süstida üle 4 ml.

Operatsioonijärgse valu vähendamine pärast kastreerimist ja saba lõikamist imikpõrsastel

Ühekordne manustamine 2,2 mg fluniksiini 1 kg kohta (0,2 ml 4,5 kg kohta) 15–30 minutit enne protseduuri.

Erilist tähelepanu tuleb pöörata annustamise täpsusele, sealhulgas sobiva annustamisseadme kasutamisele ja kehamassi hoolikale hindamisele.

Õige annuse tagamiseks tuleb võimalikult täpselt kindlaks määrata loomade kehamass.

3.10 Üleannustamise sümptomid (esmaabi ja antidoodid, vajadusel)

Üleannustamine on seotud seedetrakti toksilisusega. Samuti võib esineda ataksia ja koordinatsioonihäired.

Üleannustamise korral tuleb rakendada sümptomaatilist ravi.

Hobused

Varssadel, kellele üleannustati 6,6 mg fluniksiini 1 kg kehamassi kohta (st 5-kordne soovitatav kliiniline annus), oli rohkem seedetrakti haavandeid, suurem umbsoole patoloogiate ja umbsoole petehhiate skoor kui kontrollgrupi varssadel. Varssadel, keda raviti 30 päeva jooksul intramuskulaarselt 1,1 mg fluniksiiniga 1 kg kehamassi kohta, tekkisid maohaavandid, hüpoproteineemia ja neerude papillaarne krooniline nekroos. Neerunäside nekroosi täheldati ühel hobusel neljast, keda raviti 1,1 mg fluniksiiniga 1 kg kehamassi kohta 12 päeva jooksul.

Hobustel võib pärast kolmekordse soovitatava annuse intravenoosset süstimist täheldada mööduvat vererõhu tõusu.

Veised

Veistel ei põhjustanud kolmekordse soovitatava annuse intravenoosne manustamine kõrvaltoimeid.

Sead

Sigadel, keda raviti 11 või 22 mg fluniksiiniga 1 kg kehamassi kohta (st 5- või 10-kordne soovitatav kliiniline annus), suurenes põrna mass. Suuremate annustega ravitud sigadel täheldati suurema esinemissageduse või raskusastmega süstekoha värvuse muutust, mis aja jooksul taandus.

Sigadel, keda raviti annusega 2 mg/kg kaks korda ööpäevas, täheldati valulikku reaktsiooni süstekohas ja leukotsüütide arvu tõusu.

3.11 Kasutamise eripiirangud ja kasutamise eritingimused, sealhulgas mikroobi- ja parasiidivastaste veterinaarravimite kasutamise piirangud, et vähendada resistentsuse tekke riski

Ei rakendata.

3.12 Keeluajad

Veis:

Lihale ja söödavatele kudedele: 4 päeva (intravenoosne manustamine).

31 päeva (intramuskulaarne manustamine).

Piimale:

24 tundi (intravenoosne manustamine).

36 tundi (intramuskulaarne manustamine).

Siga:

Lihale ja söödavatele kudedele: 24 päeva (intramuskulaarne manustamine).

Hobune:

Lihale ja söödavatele kudedele: 5 päeva (intravenoosne manustamine).

Ei ole lubatud kasutamiseks loomadel, kelle piima tarvitatakse inимtoiduks.

4. FARMAKOLOOGILINE TEAVE

4.1 ATCvet kood:

QM01AG90

4.2 Farmakodünaamika

Fluniksiinmeglumiin on mittesteroidne põletikuvastane ravim, millel on valuvaigistav ja palavikuvastane toime. Fluniksiinmeglumiin toimib tsüklo-oksügenaasi (nii COX 1 kui ka COX 2 vorm) pöörduva mitteselektiivse inhibiitorina. See ensüüm osaleb arahhidoonhappe kaskaadis, mis vastutab arahhidoonhappe muundamise eest tsükliks endoperoksiidideks. Sellest tulenevalt sünteesitakse vähem eikosanoide, mis on olulised põletikuprotsessi vahendajad ja osalevad tsentraalses püreesis, valu tajumises ning kudede põletikus. Tänu oma toimele arahhidoonhappe kaskaadile pärsib fluniksiin ka trombaksaani tootmist, mis on vere hüübimise ajal vabanev tugev trombotsüütide proagregaator ja vasokonstriktor. Fluniksiin avaldab palavikuvastast toimet, pärssides prostaglandiini E2 sünteesi hüpotalamuses. Kuigi fluniksiinil ei ole otsest mõju endotoksiinidele pärast nende tootmist, vähendab see prostaglandiinide tootmist ja vähendab seega prostaglandiinide kaskaadi paljusid mõjusid. Prostaglandiinid osalevad keerulistes protsessides, mis on seotud endotoksilise šoki tekkega.

Prostaglandiinide osalemise tõttu teistes füsioloogilistes protsessides võib COX-i pärssimine põhjustada ka erinevaid kõrvaltoimeid, nagu seedetrakti- või neerukahjustused.

4.3 Farmakokineetika

Pärast fluniksiinmeglumiini intravenooset manustamist hobuslastele (hobustele ja ponidele) annuses 1,1 mg/kg vastas ravimi kineetika kahekambrilisele mudelile. See näitas kiiret jaotumist (jaotusruumala 0,16 l/kg), kusjuures suur osa toimeainest seondus plasmavalkudega (üle 99%). Eritumise poolväärtusaeg oli vahemikus 1 kuni 2 tundi. Määrati AUC_{0-15h} 19,43 µg·h/ml. Eritumine toimus kiiresti, peamiselt uriiniga, maksimaalne kontsentratsioon saabus 2 tundi pärast manustamist. 12 tundi pärast intravenooset süstimist oli 61% manustatud annusest uriiniga eritunud.

Veistel saabus pärast 2,2 mg/kg annuse intravenooset manustamist maksimaalne plasmakontsentratsioon 15–18 µg/ml 5–10 minutit pärast süstimist. 2–4 tundi hiljem täheldati teist plasmakontsentratsiooni tippu (mille põhjuseks oli arvatavasti enterohepaatiline ringlus), samas kui 24 tunni pärast olid kontsentratsioonid alla 0,1 µg/ml. Veistel täheldati pärast fluniksiini intramuskulaarset manustamist annuses 2 mg/kg maksimaalset kontsentratsiooni ligikaudu 30 minutit pärast süstimist.

Fluniksiinmeglumiin jaotub kiiresti organitesse ja kehavedelikesse (suure püsivusega põletikulises eksudaadis), jaotusruumala jääb vahemikku 0,7–2,3 l/kg. Eritumise poolväärtusaeg oli ligikaudu 4–7 tundi. Eritumine toimus peamiselt uriini ja väljaheidetega. Piimas ravimit ei tuvastatud ning juhtudel, kui see tuvastati, ei olnud tasemed olulised (< 10 ng/ml).

Sigadel tuvastati pärast fluniksiinmeglumiini intramuskulaarset manustamist annuses 2,2 mg/kg ligikaudu 20 minutit pärast süstimist maksimaalne plasmakontsentratsioon ligikaudu 3 µg/ml.

Biosaadavus, väljendatuna imendunud annuse osakaaluna oli 93%.

Jaotusruumala oli 2 l/kg, eritumise poolväärtusaeg 3,6 tundi. Eritumine (enamasti muutumatuna) toimus peamiselt uriiniga, kuigi tuvastati ka väljaheites.

Keskkonnaomadused

Fluniksiin on röövlindudele mürgine, kuid kokkupuude on tõenäoliselt väike ja seetõttu risk madal.

5. FARMATSEUTILISED ANDMED

5.1 Kokkusobimatus

Sobivusuuringute puudumise tõttu ei tohi seda veterinaarravimit teiste veterinaarravimitega segada.

5.2 Kõlblikkusaeg

Müügipakendis veterinaarravimi kõlblikkusaeg: 3 aastat.

Kõlblikkusaeg pärast vahetu pakendi esmast avamist: 28 päeva.

5.3 Säilitamise eritingimused

Hoida temperatuuril kuni 25 °C.

Mitte lasta külmuda.

Hoida viaal välispakendis.

5.4 Vahetu pakendi iseloomustus ja koostis

I tüüpi klaasviaal suletud bromobutüülkummist punnkorgiga ja kaetud alumiiniumkattega.

Pakendi suurus:

Karbis üks 50 ml viaal.

Karbis üks 100 ml viaal.

Kõik pakendi suurused ei pruugi olla müügil.

5.5 Erinõuded kasutamata jäänud veterinaarravimite või nende kasutamisest tekkinud jäätmete hävitamisel

Kasutamata jäänud veterinaarravimi või selle jäätmete hävitamiseks kasutada kohalikele nõuetele vastavaid ravimite ringlusest kõrvaldamise skeeme ja veterinaarravimile kehtivaid kogumissüsteeme.

6. MÜÜGILOA HOIDJA NIMI

Bimeda Animal Health Limited

7. MÜÜGILOA NUMBER (NUMBRID)

1974

8. ESMASE MÜÜGILOA VÄLJASTAMISE KUUPÄEV

Esmase müügiloa väljastamise kuupäev: 10.06.2016

9. RAVIMI OMADUSTE KOKKUVÕTTE VIIMASE LÄBIVAATAMISE KUUPÄEV

Aprill 2025

10. VETERINAARRAVIMITE KLASSIFIKATSIOON

Retseptiravim.

Üksikasjalik teave selle veterinaarravimi kohta on liidu ravimite andmebaasis (<https://medicines.health.europa.eu/veterinary>).